

En »første aftale« foreligger f.eks. ved oprettelse af en bankkonto, erhvervelse af et kreditkort eller indgåelse af en aftale om porteføljeforvaltning. Som eksempel på »operation« nævnes indsættelse af penge på eller hævnning fra kontoen, betalinger ved hjælp af kreditkort og transaktioner inden for rammerne af aftaler om porteføljeforvaltning. Herudover nævnes tegning af nye andele i samme kollektive investeringsforening som en »operation« i direktivets forstand. Som et eksempel på, at der ikke er tale om en »operation«, men om en supplerende aftale, som direktivet finder anvendelse på, nævnes i præambelteksten tilføjelse af nye elementer til en første aftale om tjenesteydelser som f.eks. muligheden for at bruge et elektronisk betalingsmiddel i forbindelse med bankkontoen.

Udvalget anfører, at direktivbestemmelsen må antages at skulle forstås således, at hvis der er tale om løbende præstation af finansielle tjenesteydelser, finder direktivets regler kun anvendelse på den indledende hovedaftale (»første aftale«), men ikke på de efterfølgende transaktioner, der ligger inden for rammerne af eller udspringer af denne aftale.

Er der tale om en transaktion, der ikke ligger inden for rammerne af hovedaftalen, men må betragtes som en ny selvstændig aftale – f.eks. fordi der er tale om et tillæg til aftalen, der ikke følger af den oprindelige rammeaftale – vil direktivets regler om oplysningspligt og fortrydelsesret mv. finde anvendelse på den nye del af aftalen. Det samme gælder i andre tilfælde, hvor der sker ændring af den oprindelige rammeaftale, uden at ændringen følger af den oprindelige aftale.

Vedrørende *gældende ret* anfører udvalget, at reglerne i forbrugeraftaleloven om oplysningspligt og fortrydelsesret ved fjernsalg finder anvendelse, hver gang der indgås en fjernsalgsaftale.

For så vidt angår løbende præstation af varer eller ikke-finansielle tjenesteydelser anfører udvalget, at hvis der sker tilføjelse af nye elementer til aftalen eller ændringer af væsentlige vilkår, må der antages at være tale om en ny eller supplerende fjernsalgsaftale, der udløser oplysningspligt mv. Hvis der derimod er tale om en disposition, der ligger inden for rammerne af eller udspringer af fjernsalgsaftalen, vil dispositionen ikke udgøre en ny aftale, der medfører, at oplysningspligten skal opfyldes. Det beror på en konkret vurdering, om der er tale om en disposition inden for rammerne af den oprindelige aftale eller om en ny selvstændig aftale.

Udvalget bemærker vedrørende forsikringsområdet, at Finanstilsynet med virkning fra 1. januar 1991 har udstedt vejledende retningslinjer for accept ved ændring af forbrugerforsikringer, der nærmere fast-

lægger fremgangsmåden i forbindelse med justeringer eller ændringer af en forsikringsaftale.

Det følger heraf, at væsentlige ændringer i dækningsomfanget kun kan foretages ved at fremsende brev med tilbud om en ny aftale til forsikringstageren. Forsikringsselskabet kan foretage ikke-væsentlige ændringer i dækningsomfanget ved at fremsende brev herom til forsikringstageren, hvorved ændringerne varsles med den frist, som gælder for opsigelse. Ved ikke-væsentlige ændringer forstås, at indskrænkninger i dækningsomfanget ikke skønnes at overstige 10 % af selskabets samlede skadesudgifter. Alle udvidelser af dækningsomfanget anses for ikke-væsentlige ændringer. Ændringer af præmien, bortset fra indeksregulering, der normalt følger som et vilkår af aftalen, kan kun foretages ved i forbindelse med en ny betalingsperiodes begyndelse at fremsende brev til forsikringstageren, hvorved præmiestigningen varsles med mindst den frist, der gælder for opsigelse.

Med hensyn til spørgsmålet om, *hvorvidt der er behov for at indføre regler til gennemførelse af artikel 1, stk. 2, 1. led*, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, anfører udvalget, at direktivbestemmelsen må antages at svare til, hvad der i forvejen på ulovbestemt grundlag gælder vedrørende løbende præstation af varer og ikke-finansielle tjenesteydelser. Udvalget finder derfor heller ikke behov for at indføre en særlig lovregel herom for så vidt angår finansielt fjernsalg, idet der uden videre vil gælde det samme.

Udvalget anfører endvidere, at i tilfælde, hvor der sker ændring af et aftaleforhold, uden at denne ændring følger af den oprindelige aftale, vil der som udgangspunkt være tale om en ny første aftale, som udløser oplysningspligt mv.

Efter udvalgets opfattelse vil oplysningspligten dog i hvert fald ved mindre væsentlige ændringer alene omfatte den nye del af aftalen, således at der alene vil skulle gives oplysninger, som relaterer sig hertil.

Dette gælder efter udvalgets opfattelse også i relation til forsikringsområdet, hvor der som nævnt gælder særlige retningslinjer for ændring af forsikringsaftalen. Ved mindre væsentlige ændringer af f.eks. forsikringens dækningsområde eller af forsikringspræmien (bortset fra indeksregulering, der normalt vil følge allerede af den oprindelige aftalen) vil der således alene skulle gives oplysninger, der relaterer sig til den ændrede del af aftalen.

Der henvises til betænkningen side 72-77, 240-241 og 295.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets vurdering, hvorefter der ikke er behov for indførelse af en udtrykkelig lovbestemmelse til gennemførelse af arti-